

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel
świąt uroczystych w drukarni Stanisława
Gieszkowskiego.

MIĘDZA RZYMSKIE
Jutro Marcyanny.

Zaliczenie na trzy miesiące złotych dziesięć
miesięcznie złotych cztery, numer pojedynczy
groszy dziesięć.

MIĘDZA SŁAWIANSKIE.
Jutro Władymir.

GAZETA KRAKOWSKA.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzien godzina	Barometr do 0° Reaumura w miarze Paryzkiej	Stopnie zimna podług Reaumura	Psycho- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska uapowietrzne i różna uwagi
7 6 2 27 ⁰⁰ 10	3 050 3, 355 2, 587	— 20 + 0, — 0.	6 1 ² 7 1, 8 1,	Zaden WPI Wschodni słaby Pn Wschodni słaby	Pochmurno ,, ,,	w nocy śnieg Mgła Mgła

Wiadomości krajowe.

KRAKÓW.

*Taxa ważniejszych artykułów żywności na
miesiąc Styczeń 1841 r.*

- Mięsa wołowego, ze spaśnego by-
dła funt gr. 8
- tegoż z drobniejszego bydła — 5
- Polędwicy wołowej — 10
- Cielęciny pięknej funt — 9
- Wieprzowiny ze skórka i słonina — 10
- téjże bez skóry — 9
- Słoniny świeżej czyli bila funt. — 16
- tejże wyprawnej, suszonej lub
wędzonej — 21
- Bulka lub rożek z pszennej mąki przedniej za
grosz 1 ma ważyć łutów 5 $\frac{1}{2}$.
- Chleba pszenno-żytnego stołowego bochenek za
groszy 3 ma ważyć łutów 25 $\frac{1}{2}$
za groszy 6 ma ważyć funt 1 łutów 19.
za gr. 12 ma ważyć funt. 3 łutów 6.
- Chleba żytnego bochenek za groszy 3 ma
ważyć funt 1 i łut 1 $\frac{1}{2}$, za groszy 6 funtów 2,
łutów 3, za gr. 12 funtów 4 łutów 6.
za gr. 24 funt 8 łutów 12.
- Chleba razowego bochenek za groszy 6 ma
ważyć funt 2 łutów 8 $\frac{1}{2}$, za groszy 12 funt.
4, łutów 17.

Chleba prądnickiego bochen za złoty 1 po-
winien ważyć funtów 10 łutów 15 a za
każdy funt chleba przeważający ma być
płacono po gr. 3.

- Mąki pszennej marmoncką zwanęj
- miarka złp. 1 gr. 13
- „ bólczanęj — 1 — 5
- „ średniej — „ — 25
- „ posledniej — „ — 16 $\frac{1}{2}$
- „ żytnęj w najlepszym gatunku „ — 25
- Soli funt płaci się po groszy — „ — 6
- Piwa marcowego garniec gr. 14
- „ „ kwarta gr. 3 $\frac{1}{2}$
- „ dubeltowego — 12
- „ flaszowego garniec. — 6
- „ butelkowe dobrze zakorkowane
płaci się butelka kwartowa — — 5

- Świec rurkowych funt z czystego
łoju — g. 29 $\frac{1}{2}$
- „ ciagnionych z knotami ba-
wełnianemi — 27
- Mydła dobrego tafiowego funt — 24

Każdy handlujący artykułami niniejszą
Taxą objętemi, powinien mieć szale i wagi
lub miary sprawiedliwe, i stemplem miasta o-
patrzone; a przekraczający przeciw powyż-
szym przepisom, nie tylko konfiskatą, ale
nadto karami policyjnymi skarconym zostanie.

Wiadomości zagraniczne.

— Londyn 20 Grudnia. —

Dowiadujemy się, że obląkana którą w dniu 15 uwięziono, kiedy chciała gwałtem wejść do pałacu Buckingham, jest żoną jednego pułkownika w służbie niemieckiej, z którym w rozłączeniu żyje. Ma on także mieć dwóch synów porucznikami w tejże służbie. Jój powierzchowność jest ujmująca, a jój obejście przystojne. Głównem jój urojeniem jest, że ziąże Albert winien jój jest znaczną summę pieniężną i że pałac w Hampton Court jest jój dziedziczną własnością w spadku po jednym z stryjów. Jest ona dobrze znaną w pałacu, gdzie się często dała widzieć, ale nikomu nigdy żadnej przykrości ani krzywdy nie wyrządziła. Pozostanie ona w Bedlamu dopóki nie będą zasięgniętemi wiadomości o prawdzie jój zeznań względem jój krewnych w Niemczech.

Śmiertelność jest tu bardzo wielka, wynosiła ona w zeszłym tygodniu o 225 osób więcej niż zwykle.

Lord Bruce umarł; był to najstarszy syn hr. Elgin.

Zdaje się, że rząd nasz ma zamiar powiększyć liczbę okrętów liniowych na morzu śródziemnym do 26.

Tutejsze dzienniki trwają w powątpiewaniu, czy Porta zatwierdzi ugodę zawartą przez kommodora Napier. Dotychczas jednak nie ma doniesienia o jój odrzuceniu. Wszystko co wiemy w tym względzie ogranicza się na postanowieniu dywanu, który po ośmiu dniach jeszcze nie zgodził się na odwołanie Mehmeda Ali. Ale nie podpada wątpliwości, że wtedy nie była jeszcze wiadomą w Stambule ugoda zawarta między wice-królem i kommodorem Napier.

Z Alexandryi donoszą, że kommodor Napier mierzył głębokość tamtejszego portu dla przekonania się, czy jego okręta będą tam mogły wpływać. Jeśli to da się uczynić, tedy ma zamiar dać na pokładzie swego okrętu honorową ucztę dla Mehmeda

Ali dzielnego starego zucha jak go nazywa i przy wpłynięciu wystrzelić salwę. Równie admirał Stopford jak kommodor Napier prowadził układy w Alexandryi bez żadnych instrukcyi od lorda Ponsonby.

Jenerał Harrison, któremu los posłużył przy terazniejszym wyborze prezydenta Stanów Zjednoczonych, urodził się w roku 1775 i pochodzi z jednej z najstarszych rodzin w Wirginii. Ojciec jego należał do tych, którzy podpisali oświadczenie niepodległości jako członkowie kongresu i znakomity swój majątek stracił w służbie kraju. Młody Harrison udał się do służby wojskowej mając lat 18 pod rozkazami Washingtona, który był ścisłą przyjaźnią połączony z jego ojcem. Zwyciężył on w roku 1793 Indian na północno-zachodniej granicy. W 1779 był już członkiem kongresu, w 1800 został mianowany gubernatorem Indyan, który to urząd przez 12 lat piastował, w 1811 r. pobił Indian pod sławnym wodzem Tecumte Tippecanoe. W następnym roku ogłoszoną została wojna przeciw Anglii, Harrison który wtenczas już był jenerałem, otrzymał dowództwo północno zachodniej armii i w roku 1813 ciężką zadał klęskę jenerałowi angielskiemu Proctor nad brzegiem Tamizy (w Kanadzie). Wódz indyjski Tecumte stracił w tej walce życie. Terazniejszy poseł amerykański w Paryżu, jenerał Cass, był wtedy adjutantem Harrisona. Po zawarciu pokoju w 1815 roku Harrison oddał się do swoich dóbr w Ohio, którego stanu był reprezentantem na kongresie 1824 roku. W 1828 roku był posłem Stanów Zjednoczonych w Kolumbii.

Lord Aukland, jenerałny gubernator Indyi miał otrzymać od towarzystwa wschodnio-indyjskiego zezwolenie złożenia urzędu, a w jego miejsce tymczasowo pan J. C. Robertson członek najwyższej rady i wice-gubernator Bengalu, do września 1845 roku zastępczo pełnić będzie obowiązki gubernatora Indyi.

Na posiedzeniu towarzystwa wschodnio-indyjskiego, które we środe odbyło się

przedstawiano kwestyę względem wydatków jakie wojna przeciw Chinom potrzebni czyni. Ponieważ te wydatki wprawdzie z funduszów towarzystwa są pokrywane, ale mają być zwrócone przez rząd angielski; przeto żądano wiedzieć, jakie wyplaty towarzystwo już dopełniło i jakie jeszcze potrzebne będą. Uczyniono uwagę, iż słychać o wyczerpaniu skarbu towarzystwa i że towarzystwo ujrzało się już w potrzebie pożyczania pieniędzy na te wydatki. Prezydujący oświadczył, iż dyrektowie otrzymali od rządu zapewnienie, iż koszta wojny chińskiej nie mają być przez towarzystwo ponoszone.

Na okręcie noszącym flagę admirała Stopford, służy teraz syn sir Roberta Peel jako midzypman.

Srednia wartość produktu kopalni angielskich wynosi rocznie 200,000,000 f. st. z których 9,000,000 wypada na kopalnie żelaza, a 8,000,000 na kopalnie węgla.

Podług raportów dziennika *Globe* okręt *Tairy*, o którego losie dotychczas nie miało pewnych wiadomości, zatonął w dniu 13 listopada na morzu północnym z ludźmi i ładunkiem.

— Lizbona 16 Listopada. —

Wczoraj powziętem tu zostało stanowcze postanowienie w przedmiocie nieporozumień z Hiszpanią. Odbyło się posiedzenie rady państwa, które do późnej nocy trwało i rezultatem było, że postanowiono, iż należy oprzeć się żądaniu Hiszpanii, aby traktat żeglugi na rzece Duero nie czekając nowego zebrania się kortezów, został w wykonanie wprowadzony i że potrzeba przedsięwziąć natychmiast środki ku powołaniu całego narodu do broni. W skutku tego w dodatku do gazety rządowej ogłoszone zostały cztery postanowienia królewskie. Pierwsze zawiera prawo *Habeas corpus* i nienaruszoność mieszkań prywatnych na dni 40 od dnia 13 b. m: licząc z którego to kroku rząd ma zdać rachunek kortezom, które zgromadzą się w dniu 2 stycznia. Drugi dekret nakazuje wszystkim

osobom piastującym urzęda i zdolnym do służby wojskowej, pod karą oddalenia z posady zapisywać się w ciągu trzech dni do dwóch batalionów ochotników narodowych, które mają nazwę królewskiego i handlowego batalionu. Trzeci dekret nakazuje władzom municypalnym w całym kraju przystąpić do poboru wszystkich młodych ludzi od 18 do 25 lat, którzy zdolni są do służby wojskowej i nie są prawnie uwolnionemi od niej, a to aby armia mogła być postawioną na zupełnej stopie wojennej. Każdemu ochotnikowi przyrzeczoną jest gratyfikacya 1 f. st. i 2 szyl. Tenże dekret powołuje wszystkich oficerów, podoficerów i żołnierzy, którzy znajdują się na urloпах, aby powrócili na swoje posady, pod zagrożeniem, że będą jako zbiegowie uważani, jeśli się w ciągu 14 dni nie stawią. Czwarte postanowienie zapewnia wszystkim zbiegom którzy dobrowolnie staną w swoich szeregach zupełne ułaskawienie. — Oprócz tych wojowniczych przygotowań wydane zostały rozkazy uzbrojenia czterech okrętów wojennych, fregat i słopów, które w razie istotnego zerwania z Hiszpanią, mają blokować Kadyx i Malagę. W sobotę posłano 44 kontos, (10,000 f. st.) do warsztatów okrętowych dla dopełnienia tych uzbrojeń. Rząd liczy na to, że pobór wynosić będzie około 50,000 ludzi z których większa część służyła już w gwardyi narodowej, a przeto jest nieco wyćwiczoną. Rządowa gazeta zawiera jedno jeszcze postanowienie królewskie, w którym nakazano jest dowódcy korpusu inżynierów, aby bezzwłocznie postawił w właściwym stanie fortyfikacye Lizbony i Porto. Inne postanowienie nakazuje utworzenie batalionów narodowych w całym kraju do których wszyscy mężczyźni od lat 18 do 40 należeć muszą.

(*Times*.) Zwłóczenie ze strony rządu portugalskiego, obudziło w końcu gniew rejencyi hiszpańskiej. W poniedziałek goście nadzwyczajni od margrabiego Saldanha, który jak wiadomo z szczególną misją udał się do Madrytu, przywiózł d-

pesze, w których tenże donosi, że rejen-
cya hiszpańska oświadczyła mu, że jeśli
traktat względem wolnej żeglugi na Du-
ero w ciągu 25 dni nie zostanie zupełnie
i bezwarunkowo przyjętym, Hiszpania z
bronią w rękę przymusi Portugalję do
wypełnienia go i że w tym celu już 12,000
wojska stoi w gotowości pomaszzerowania
do Badajos i południowej granicy. Na-
tychmiast zwołaną została rada gabinetowa
na której postanowiono wezwać pośredni-
ctwa Anglii. Lord Howard de Walden

wysłał z tego powodu nazajutrz bryg wo-
jenny *Espoir* z depeszami w tym przed-
miocie do Anglii.

PRZYJECHALI DO KRAKÓWA.

Od dnia 7 do dnia 8 Stycznia.

Szymczykiewicz Maurycy ob., Werner An-
toni, Lüderitz Bernard, Franke Juliusz, Po-
zowski Ignacy ob., z Polski; — Suchowo-
Kobylin Maryo, Wyczalkowski ob., Zdzeński
ob., Bobrowski ob., z Galicyi.

Wyjechali z Krakowa,
Mittasch Michał, do Galicyi.

Doniesienia Urzędowe.

Nro 1838.

TRYBUNAŁ I. INSTANCYI.

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Gdy w depnycie sądowym znajduje się
summa 4 złotych tytułem kaucyi przez Fran-
ciszka Oswald z miejsca pobytu i zamiesz-
kania niewiadomego w roku 1831 złożona,
przeto Trybunał po wysłuchaniu wniosku u-
rzędu publicznego, wzywa pomienionego
Franciszka Oswald, lub prawa jego mają-
cych, ażeby w przeciągu trzech miesięcy, z
stosownymi dowodami po odebraniu rzesso-
nej kaucyi zgłosili się, w przeciwnym bo-
wiem razie snyma ta na rzecz skarbu pu-
blicznego przyznana będzie.

Kraków 21 grudnia 1840 r.

Zast. Prezesa Sędzia App.
M. SOCZYŃSKI.

(3r.) Z. Sekr. Tryb. Brzeziński.

CENY ZBOZA

na targowicy publicznej w Krakowie w 3ch
gatunkach praktykowane.

Dnia 4 i 5 stycznia 1841 roku.	1. GATUNEK				2. GATUNEK				3. GATUNEK				
	od		do		od		do		od		do		
	z.	g.	z.	g.	z.	g.	z.	g.	z.	g.	z.	g.	
Krz. Pszenicy	—	—	21	—	19	—	19	15	—	—	—	18	—
„ Zyta.....	18	—	19	10	—	—	17	10	—	—	—	—	—
„ Jęczmien	13	20	14	—	13	—	13	15	11	—	—	12	3
„ Owsa.....	11	6	12	—	—	—	11	—	—	—	—	—	—
„ Grochu..	15	15	16	—	—	—	15	—	—	—	—	—	—
„ Jagiel...	—	—	33	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Rzepaku..	—	—	32	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Wielogr.	—	—	16	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Tataraki..	—	—	13	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Centnar siana od 2 15 do 3.

„ słomy 1 26.

Sporządzono w Wydziale S. W. i Policji.

Kraków d. 7 stycznia 1841 r.

J. Chaberski Z. R. W. S. W.

Doniesienia prywatne.

Losów do Loteryi Klassycznej

Królestwa Polskiego

nabyć można każdego czasu w moim kan-
torze w Rynku pod Liczbą Nro 237.

(2r.)

Teresa Friedlein.

Kryspin hr. Zeleński,

placąc wszystko dorozną gotówką, ostrzeżu
wszystkich kupców i rzemieślników, aby na
imio do domu lub dóbr jego na bóg nie da-
wali i nie robili; w przeciwnym razie szkodę
wynikłą sam sobie borgujący przypisze.

(2r.)